

දානියෙල්ගේ පොත - එකසිය පනස් දෙකකි

එසකියෙල්ගේ දණ්ඩ දෙකේ සංකේතවත් අර්ථය: අනාවැකි සහ මුදාගැනීම තුළින් වූ ගමනක්

Jeff Pippenger
2024-03-22

අපි දැන් එසකියෙල් පොතේ නිස්භන්වන පරිච්ඡේදයේ ඇති එම රේඛාව සලකා බලමින් සිටිමු; එය පළමුව සත්වැනි තුමිබිය නාද කරනු ලැබීමත් ලාඕදිකියාවට දෙන ලද පණිවිඩයත් හඳුන්වා දෙයි, එමඟින් එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසක සේනාව ප්‍රකාශයට පැමිණේ. ඉන්පසු, එසකියෙල් උතුරු හා දකුණු ඉශ්‍රායෙල් රාජ්‍යයන්ට අයත් කෝල දෙක එකට සම්බන්ධ කිරීම හඳුන්වා දෙමින්, සත්වැනි තුමිබිය නාද කරන කාලය තුළ දේවත්වය හා මනුෂ්‍යත්වය එකට බැඳෙන ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ නිදර්ශනයක් ලෙස, එම රේඛාව නැවත කියා එය විස්තාර කරයි. ඒ ජාතීන් දෙක එක ජාතියක් ලෙස එක්කළ පසු, ඔවුන්ට ඔවුන් පිටත රජෙක් ඇති බව එසකියෙල් හඳුන්වා දෙයි; ඉන්පසු, ඔහු එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස සමඟ සම්පූර්ණ කරනු ලැබූ ගිවිසුම වන සදාකාලික ගිවිසුම පිළිබඳව කතා කරමින්, අවසාන දිනවල එම ගිවිසුම් ජනතාව අතර දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය සදාකාලය පුරාම පවතින බව අවධාරණය කරයි.

1844 දී යොහාන් විසින් දේවමාළිගාව මැනීමේ කාර්යය ද අපි එම රේඛාවට එක් කළෙමු; එසේ කරමින් 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින ආරම්භ වූ අවසාන මැනීමේ කාර්යයට එය ආදර්ශයක් විය. එම මැනීම සෙකරියා විසින්ද සඳහන් කරයි; එහිදී දෙවියන් වහන්සේ නැවත වරක් තම නාමය තැබීමට යෙරුසලම නගරය තෝරාගන්නා අවස්ථාවේ එම මැනීම සිදුවන බවද ඔහු ඇතුළත් කරයි. අපි දේවමාළිගාව ගොඩනඟන අංගයන් සහ ඉශ්‍රායෙල්හි උතුරු රාජ්‍යය හා දකුණු රාජ්‍යයේ කෝල දෙක අතර උපමාසම්බන්ධතාවක් ඇඳ දක්වමින් සිටිමු. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම දේවත්වය එකසිය හතළිස් හතර දහසක මනුෂ්‍යත්වය සමඟ එක්කරන කාර්යය, ඉශ්‍රායෙල්හි උතුරු හා දකුණු රාජ්‍යයන් මත ගෙන ආ විසිරියාමේ අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය විස්සක අනාවැකි දෙක තුළ, අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයක අනාවැකිය සමඟ සම්බන්ධව, නිරූපණය කර ඇත.

එසකියෙල්ගේ දණ්ඩයන් සුභාරංචි කාර්යයෙහි නියෝජනය කරන්නේ කුමක්ද යන්න හඳුනාගැනීම සඳහා, සුභාරංචිය පිළිබඳ මූලික අවබෝධයක් අවශ්‍ය වේ. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ, මරියා තුළින් උන්වහන්සේ වෙත පාරම්පරිකව පැමිණි, අවුරුදු හාරදහසක් පුරා උරුම වූ දුර්වලකම් සහිත අපගේ පතින මාංශය තමන් මත ගත්සේක. අපගේ ආදර්ශය වශයෙන්, තම කැමැත්ත පියාණන්ගේ කැමැත්තට යටත් කර දීම මඟින්, උන්වහන්සේ ජයගත් ආකාරයටම අපටද, අපගේ කැමැත්ත උන්වහන්සේගේ කැමැත්තට යටත් කරමින්, ජයගත හැකි බව උන්වහන්සේ ප්‍රදර්ශනය කළසේක. අපගේ ආත්මයේ බලකොටුව වන මොළය තුළ, අපගේ කැමැත්ත යහපත හෝ අයහපත සඳහා යොදවනු ලැබේ.

"වාර දෙකක වැඩ එක් වාරයකට ඇතුළත් කිරීම මට කැමති යි ඡය යාට, මෙම කාරණයේ දී තම කැමැත්ත පරිදි ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ නොදී යුතු ය. දෙගුණ වැඩ

භාරගැනී ම බොහෝ දෙනාට අදහස් වන්නේ මනස අතිශය වෙහෙසවී මත් , සුදුසු ශාරීරික ව්‍යායාම නොසලකා හැරී මත් ය. මනසට අධික මානසික ආහාර සපයූ මක් ග්‍රහණය කරගෙන එය ජීර්ණය කළ හැකි යයි සිතීම සාධාරණ නොවේ ; එසේ ම, ආමාශයට වී වේ කකාලකි සිවක් නොදී ජීර්ණ අවයව මත බර පටවා දමන පරිදි ශාරීරයට අතිපෝෂණය කිරීම පව් වන්නේ යම් ප්‍රමාණයකටද, මනසට අතිපෝෂණය කිරීමද එම ප්‍රමාණයටම මගන් පාපයකි . මොළය සම්පූර්ණ මනුෂ්‍ය යාගේ ගබඩාලකි ; ආහාර ගැනීමේ , ඇඳුම් ඇඳීමේ , හෝනි දාගැනීමේ පුරුදු මොළයට බලපායි , සහ ශ්‍රී ඡායා බලාපොරොත්තු වන දෙය වූ යහපත් මානසික ශික්ෂණය ලැබීම වැළැක්වෙයි . සැලකිල්ලෙන් සලකා නොහැර සලකනු නොලබන ශාරීරයේ කිසියම් කොටසක් එහි හානිය මොළයට දන්වනු ඇත. තරුණයන්ට තම සෞඛ්‍යය කෙසේ රැකගත යුතු ද යන්න උපදේශනය කිරීමේ මගන් ඉවසීම මත් අබ්බන්ධ උත්සාහයන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ය. ඔවුන් මේ ගැන සම්පූර්ණයෙන් දැනුවත් විය යුතු ය; එවිට සෑම මාංශයේ ශික්ෂණයක් ම සහ අවයවයක් ම ස්වේච්ඡාමය හෝ අස්වේච්ඡාමය ක්‍රියාවලියේ දී උතුම් ම සෞඛ්‍ය ප්‍රතිඵල වන පරිදි ශක්තිමත් කර ගිණි කිෂිත කළ හැකි අතර, අධ්‍යයනයේ බලසිටීම මට මොළයද ප්‍රබල කරනු ලබයි .” Christian Education, 124.

සදාකාලික ගිවිසුමේ කාර්යය වන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව අපගේ හදවත් හා අපගේ මනස මත ලියනු වීමයි; අපගේ හදවතත් අපගේ මනසත් දෙකම පිහිටා ඇත්තේ අපගේ මොළය වන “අපගේ ආත්මයන්ගේ බලකොටුව” තුළය.

“පුරුෂයෙකුගේ හෝ ස්ත්‍රියෙකුගේ මනස පවිත්‍රතාවයෙන් හා ශුද්ධකමෙන් එක මොහොතකින්ම දුෂ්ටත්වයට, භ්‍රෂ්ටභාවයට හා අපරාධයට වැටී නොයයි. මනුෂ්‍ය ස්වභාවය දිව්‍ය ස්වභාවයට පරිවර්තනය කිරීමටත්, නැතහොත් දෙවියන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් සාදන ලද්දන් මාගසත්ත්වයට හෝ සානානිකත්වයට පහත හෙළීමටත් කාලය ගතවේ. අපි බැලීමෙන්ම වෙනස් වන්නෙමු. තම නිර්මාතෘගේ ස්වරූපයෙන් සාදන ලද්දාවුවත්, මනුෂ්‍යයාට තම මනස එසේ පුහුණු කළ හැකි අතර, ඔහු වරක් පිළිකුල් කළ පාපය ඔහුට ප්‍රියජනක වනු ඇත. ඔහු සෝදිසිව සිට යාවිඤා කිරීම නවත්වන කල, ඔහු බලකොටුව වන හෘදය ආරක්ෂා කිරීමද නවතා, පාපයට හා අපරාධයට ඇලෙයි. මනස අධෝගතියට පත්කරනු ලැබේ; එය සදාචාරමය හා බුද්ධිමය ශක්තීන් දාසකමේ බැඳ දමා ඒවා අධික වශයෙන් නිව වූ ආශාවන්ට යටත් කිරීමට පුහුණු කරනු ලබන අතරතුර, එය භ්‍රෂ්ටභාවයෙන් උසස් කිරීම අසම්භවය. ශාරීරික මනසට එරෙහිව නිරන්තර යුද්ධයක් පවත්වා ගත යුතුය; තවද මනස ඉහළට ආකර්ෂණය කර එය පවිත්‍ර හා ශුද්ධ දේවල් මත මෙනෙහි කිරීමට හුරු කරවන දෙවියන්වහන්සේගේ කරුණාවේ ශෝධක බලපෑමෙන් අපට උපකාර ලැබිය යුතුය.” Adventist Home, 330.

“මනස,” “හදවත,” “මොළය” යන සියල්ල “ආත්මයේ බලකොටුව” වේ. බලකොටුවක් යනු පාපය ඇතුල් වීමෙන් ආරක්ෂා කර තැබිය යුතු දුර්ගයකි.

“පි යාණන්ට කළ තමන්ගේ යාවිඤාවේ දී , ක්‍රිස්තුස් තුළ ස් ලෝකයට මනසෙහි න් ආත්මයෙහි න් කැටයම් කළ යුතු පාඩමක් දුන්නේ ය. ‘ඒකාන්ත සත්‍ය වූ එක් දෙවියන් වන ඔබවද, ඔබ වී සිත් එවූයේ සුස්තියක් ක්‍රිස්තුස් වද ඔවුන් දැනගන්නා න් න් ජීවනය,’ යයි ඔහු පැවසී ය. යොහාන් 17:3. මෙයයි සත්‍ය අධ්‍යාපනය. එය බලපෑ පිරිනමයි . දෙවියන් පිළිබඳද, ඔහු වී සිත් එවනු ලැබූයේ සුස්තියක් ක්‍රිස්තුස්

අත් දැකීම් මෙය දැනුම, මනුෂ්‍යයා දෙවියන්ගේ රූපයට පරිවර්තනය කරයි. එමනුෂ්‍යයාට නමාම පාලනය කිරීමේ අධිකාරිය දෙන අතර, පහත් ස්වභාවයේ සැලකීමේදී ඒවා ගෙවීයාම සහ ආශාවක් මෙන්ම උසස් බලයන්ගේ පාලනය යටතට ගෙන එයි. එය එය හිමි තැනැත්තා දෙවියන්ගේ පුත්‍රයෙකු ද ස්වර්ගයේ උරුමක් කරයි. එය ඔහු අතරින් නයාගේ මනස සමඟ සන්ධි වේ දනයට ගෙන එන අතර, විශ්වයේ සම්පත් නිති ධන ඔහුට විවෘත කර දෙයි." Christ's Object Lessons, 114.

"උසස් බලයන්" යනු "පහළ ස්වභාවයේ ආවේගයන් සහ වාසනා" පාලනය කිරීමටත් ඒවා වර්ධනය කර ගැනීමටත් යෙදවිය යුතුය. උසස් බලයන් මනස තුළ පිහිටා ඇත; "අනන්තයාණන්ගේ මනස සමඟ ඇති සන්ධිවේදනය" යනු "මනුෂ්‍යයා දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිරූපයට පරිවර්තනය කරන්නේ" එයයි. එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ මුද්‍රාකරණ කාලයේදී, එක් පන්තියක මාගයාගේ ප්‍රතිරූපයන් අත්පත්තියේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ප්‍රතිරූපයන් ගොඩනැගේ. එම පරිවර්තනය ඉටු කරන්නේ මනසින් අතර ඇති සම්බන්ධතාවයයි. පාවුල් හඳුන්වන පරිදි ශාරීරික මාංසිකත්වයක් හෝ මාංසමය මනසක් ඇති අය, මාංසයේ ප්‍රතිරූපය—එනම් මාගයා—ගොඩනගති. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මනසට පැමිණ ඇති අය, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ප්‍රතිරූපය ගොඩනගති. ගිවිසුමේ පොරොන්දුව නම්, අප සියල්ලෝම මාංසමය මනසකින් උපන්නද, පරිවර්තනයේදී අපට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මනසට පැමිණිය හැකි බවය.

ඔබ තුළින් ක්‍රිස්තුයේ සුභ තුළ තිබූ ඒ සිතම පවතින්නට ඉඩ දෙන්න. ඔහු දෙවියන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් සිටියද, දෙවියන්වහන්සේට සමාන වීම අල්ලාගත යුතු දෙයක් ලෙස නොසිතා, තමන්ම හිස් කරගෙන දාසයෙකුගේ ස්වරූපය ගෙන, මනුෂ්‍යයන්ගේ සමානත්වයෙන් ඇතිකරනු ලැබුවේය. තවද මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස පෙනුමෙන් සම්බවූ කල, තමන්ම පහත් කරගෙන, මරණය දක්වා, එනම් කුරුසියේ මරණය දක්වා කීකරු වූයේය. පිලිප්පි 2:5-8.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ තිබුණාක් මෙන්ම, අප තුළින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මනස තිබිය යුතුය; මක්නිසාද අප මැවුයේ උන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන්ය. එහෙත් අපට එම මනස නැත; අපට ඇත්තේ පාපයට අලෙවිවූ, ශාරීරික මනසකි.

එබැවින්, ක්‍රිස්තුයේ සුභ තුළ සිටින, මාංසය අනුව නොව ආත්මය අනුව අයට දැන් කිසිදු දඩුවම් නිශේධයක් නැත. මක්නිසාද ක්‍රිස්තුයේ සුභ ජීවිතයේ ආත්මයාණන්ගේ ව්‍යවස්ථාපිත පාපයේත් මරණයේත් ව්‍යවස්ථාපිත නිදහස් කර ඇත. මක්නිසාද ව්‍යවස්ථාපිත කළ නොහැකි වූ දේ—එය මාංසය කරණකොටගෙන උරුම වූ බැවින්—දෙවියන්වහන්සේ තමන්ගේ ම පුත්‍රයා පාපකාර මාංසයේ සමානත්වයෙන් ද පාපය සම්බන්ධයෙන් ද එවා, මාංසය තුළ පාපය දණ්ඩනය කළ සේ කළේය. එසේ කළේ, මාංසය අනුව නොව ආත්මය අනුව හැසිරෙන අප තුළ ව්‍යවස්ථාපිත ධර්ම ශීඝ්‍රයෙන්ම පූර්ණ කරනු ලැබීම සඳහා මක්නිසාද මාංසය අනුව සිටින අය මාංසයේ දේවල් සිතති; එහෙත් ආත්මය සිටින අය ආත්මයේ දේවල් සිතති. මක්නිසාද මාංසික සිත තුළ විල්ල මරණය ආත්මික සිත තුළ විල්ල ජීවිතයන් සමාදානයන්ය. එසේ වන්නේ මාංසික සිත තුළ දෙවියන්වහන්සේට විරුද්ධ කමක් වන බැවින්; එය දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාපිත යටත් නොවන්නේය, සැබවින්ම යටත්වී යන බැවින් ද නොවේ. එබැවින් මාංසය තුළ සිටින අයට දෙවියන්වහන්සේ සතුටු කළ නොහැකි. එහෙත්

දෙව් යන් වහන් සේ ගේ ආත් මයාණන් වහන් සේ ඔබතු ළ වාසය කරනවා නම් , ඔබ මාංසය තු ළ නොව ආත් මය තු ළය. දැන් යමෙක් ක්‍රිස්තු ස් වහන් සේ ගේ ආත් වහන් සේ නොමැති නම් , ඔහු උන් වහන් සේ ගේ නොවේ . ක්‍රිස්තු ස් වහන් සිටි නවා නම් , පාපය නිසා ශරීරය මළ දෙයක් ය; එහෙත් ධර්ම ශ්‍රී යකම නිසා ආත්මය ජීවනයය. රෝම 8:1-10.

ආත්මයේ වීම ජීවනයයි, මාංශයේ වීම මරණයයි. මාංශය නම් පහළ ස්වභාවයයි; එය අපගේ හැඟීම්වල උල්පතය. මාංශික වූ එම පහළ ස්වභාවය, උසස් ස්වභාවය විසින් පාලනය කරනු ලැබිය යුතුය; එය සිදුවන්නේ ශුද්ධාත්මයාණන්ට යටත්ව අපගේ කැමැත්ත ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන්ය. අපගේ උසස් මාංශික මනස් මෙහිද දැන්ද පරිවර්තනය කරනු ලැබිය හැකි නමුත්, අපගේ පහළ ස්වභාවය වෙනස් කරනු ලැබීම සඳහා දෙවන පැමිණීම තෙක් බලා සිටිය යුතුය.

යෙහෙසකෙල්ලේ දණ්ඩ දෙක මගින් ආංගණය ලෙස නිරූපිත දණ්ඩක් හඳුන්වා දෙයි, ඒ දණ්ඩ 1798 දී තම නිගමනයට පැමිණියේය. එය සම්පූර්ණයෙන්ම දෙකට බෙදී තිබුණේ, මිථ්‍යාදේවවාදය විසින් සෙනඟ පාදනලයට ලක් කළ වර්ෂ එක්දහස් දෙසිය හැටක කාලයකින්ද, පාප්වාදය විසින් සෙනඟ පාදනලයට ලක් කළ වර්ෂ එක්දහස් දෙසිය හැටක කාලයකින්ද ය. එම දණ්ඩ දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය පාදනලයට ලක් කිරීම නිරූපණය කළේ නැත, මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය පිහිටා තිබුණේ දකුණු රාජ්‍යයේ ය. මිථ්‍යාදේවවාදය හා පාප්වාදය විසින් පාදනලයට ලක් කරන ලද සෙනඟ මානුෂීය මාලිගාවක් වූ නමුත්, දකුණු රාජ්‍යයට අදාලව එය ශරීරය වූයේය, සහ දෙවියන්වහන්සේ මස්තකය තැබීමට තෝරාගත්තේ දකුණු රාජ්‍යය ය. උතුරු රාජ්‍යය ශරීරය වූයේය; දකුණු රාජ්‍යය මස්තකය වූයේය.

උතුරු රාජ්‍යයේ අවුරුදු දොළොස් සියය හැටකින් යුත් දෙබෙදීම, ශරීර මාලිගාවේ පාරම්පරික සහ පුරුදු කරගත් ප්‍රවණතා මගින් නිරූපිත පරිදි, පව් කිරීමට ඇති විවිධ ප්‍රවණතා දෙක නිරූපණය කළේය. අත්‍යඡානිකත්වය ශරීර මාලිගාවේ පව්කාර ස්වභාවයේ පාරම්පරික ප්‍රවණතා සඳහා සංකේතයක් වූ අතර, පාපශාහිතාව විසින් අත්‍යඡානික ආගම අනුගමනය කරගැනීම, පව් කිරීමට ඇති පුරුදු කරගත් ප්‍රවණතා නිරූපණය කරයි. මේ දෙවර්ගයෙන් කුමන අවස්ථාවක වුවද, ශරීර මාලිගාව දෙවන ආගමනය වන තෙක් පරිවර්තනය කළ නොහැකි වූ බැවින්, උතුරු රාජ්‍යයේ දණ්ඩය 1798 දක්වා පමණක් දිගු වූ අතර, යොහාන්ට මාලිගාව මැනීමට කියනු ලැබූ විට, එම දණ්ඩය ඉවත් කළ යුතු විය.

"පරිවර්තනය" යන වචනයෙන් අදහස් වන්නේ එක් තත්ත්වයකින් හෝ අවස්ථාවකින් වෙනත් තත්ත්වයකට හෝ අවස්ථාවකට සිදුවන රූපාන්තරයකි, එනම් වෙනසකි. ආදම් සහ හව්වා පාප කළ විට, ඔවුන් තම මුල් තත්ත්වයෙන් "පරිවර්තනය" කරන ලදහ; මක්නිසාද ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන්, පරිපූර්ණව, උසස් බලයන් පහත් බලයන් පාලනය කරන අයුරින් මැවූවන් වූහ. ඔවුන් පාප කළ විට, පහත් බලයන් උසස් බලයන්ට අධිපත්‍යය ගන්නා ස්වභාවයක් ඇති සත්ත්වභාවයකට ඔවුහු "පරිවර්තනය" වූහ. එම තත්ත්වය ඔවුන් තම සියලු පරම්පරාවට සම්ප්‍රේෂණය කළහ.

එසෙයින් යෙල් ගේ දණ්ඩ දෙක පිළිබඳ අනාවැකි මය සම්බන්ධතාවය තුළ, ස්වාමි න් වහන්සේ යෙරුසලම මුළු කන් වය දරන ස්ථානය වශයෙන් , රාජ්‍යයා වාසය

අගනුවර වශයෙන් තෝරාගත් සේ ක. එය උසස් බලය වී ය යුතු වූ ය. දණ්ඩ ඩ දෙකේ උපමාව තුළ දකුණු රාජ්‍යය උතුරේ උසස් රාජ්‍යයට සමීබන් ධයෙන් පහන් බල දණ්ඩ ඩ දෙක එක් කරනු ලැබී ය යුතු වූ විට නිරුපිත වන හැරී ම, දකුණු රා මුලි කන් විය දරන තැනට ආපසු ගෙන එනු ලැබී ම අත්‍යවශ්‍ය කළේ ය. එය උතුරු වෙන හැරවී ය යුතු වූ සේ ය, මන් ද එවිට එය උතුරේ සැබැරාජ්‍යය සමඟ එක් කරනු සැබැර උතුරු රාජ්‍යයේ සිංහාසන මණ්ඩපය සමඟ සමීබන් ධ කරනු ලැබූ බැවින්

මේ හේතුව නිසා උතුරු රාජ්‍යය 1798 දක්වා පමණක් පැමිණියේය; 1798 දක්වා පමණක් පැමිණි ආංගණය අත්හැර දමන ලෙස යොහන්ට කියනු ලැබීය. තුන්වන දූතයාගේ පැමිණීමත් සමඟ දකුණු රාජ්‍යය දෙදහස් තුන්සිය වසරවල දණ්ඩයට එකතු කරනු ලබන නමුත්, එවිට යොහන් මැනු ශුද්ධස්ථානයේ කොටස් දෙක ඇතුළත දේවත්වය හා මනුෂ්‍යත්වය ඒකාබද්ධ කිරීම සම්පූර්ණ කරන ලද බැවින්, උතුරු රාජ්‍යය අවසන් වනු ඇත. උතුරු රාජ්‍යය, තුන්වන දූතයාගේ පැමිණීමේදී, හතළිස් හයේ සබැඳිය මගින් දකුණු රාජ්‍යය සමඟ සම්බන්ධ වූ නමුත්, දකුණු රාජ්‍යය සම්බන්ධ වූ පරිදි 1844 සමඟ එය සෘජුව සම්බන්ධ වූයේ නැත.

දකුණු රාජ්‍යය, අවුරුදු හතළිස් හයක දේවමාළිගාව සමඟද, අවුරුදු දෙසිය විස්සෙන් නිරූපිත දේවත්වය මනුෂ්‍යත්වය සමඟ එක්වීම සමඟද සම්බන්ධ වී තිබිණි. 1798 දී උතුරු රාජ්‍යය, අවුරුදු හතළිස් හයක දේවමාළිගාවේ පදනම සලකුණු කළේය; එහෙත් එය එතැනින් අවසන් විය, මන්ද පදනම ලෙස එය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තමන් මත ගෙන සිටි මාංශය නිරූපණය කළ බැවින්; තවද උන්වහන්සේගේ මාංශය ලෝකයේ පදනමෙන්ම මරනු ලැබීය. සියලු දේවමාළිගා එකිනෙකට හුවමාරු කළ හැකි සංකේතයක් වන අතර, 1798 දී ඇති වූ එම හතළිස් හය අවුරුදු පදනම උන්වහන්සේගේ මනුෂ්‍ය මාංශය හඳුන්වා දෙයි; 1844 දී එම හතළිස් හය අවුරුදු සම්පූර්ණ වීම උන්වහන්සේගේ දේවත්වය හඳුන්වා දෙයි.

1798 දක්වා පාගා දමනු ලැබූ සෙනඟ දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය නොවීය; එහෙත් එම කාල පරාසය තුළ දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය පාගා දමනු ලැබූ ලෙස නිරූපණය කරනු ලැබීය. නමුත් එම පාගා දැමීම සිදු කරනු ලැබුවේ දෙවියන්වහන්සේ තම ශුද්ධස්ථානයන් තම නාමයන් තැබීමට යෙරුසලම තෝරාගත් දකුණු රාජ්‍යයේය. පාගා දමනු ලැබූ ඒ සෙනඟ අනියුජානිකයන් නිරූපණය කළේය; එය ශරීරය නිරූපණය කළේය.

ආදම් හා ඒව පව් කළ විට, පාපය විසින් මනුෂ්‍යත්වය අවුරුදු හත්දහසක කාලයක් පාගා දමනු ලබන "සන් වාර" ආරම්භ විය. එම අවස්ථාවේදී, ලෝකයේ පදනම තැබීමෙන් පටන් ඝාතනය කරන ලද බැටළු පැටවා, මනුෂ්‍යත්වයේ පාපිණි නිරවරණය වසා දමනු පිණිස බැටළු සමක් සැපයීය. 1798 දී මනුෂ්‍යත්වය පාගා දමනු ලැබීම අවසන් වූ විට, සෑම ශුද්ධිකෘත මාලිගා-නිරූපණයකම පදනමත් ගොඩනඟන්නාත් වන බැටළු පැටවා නැවතත් ඝාතනය කරන ලද්දේය. එහිදී උතුරු රාජ්‍යයන්, එහි නිරූපිත මනුෂ්‍ය මාලිගාවන්, අවසානයට පැමිණියේය.

1798 වර්ෂය වූයේ , 538 වර්ෂයේ දී ඔහු බලගත් වනු ලැබී මෙන් ආරම්භ වූ , හාවි වශයෙන් වාර්ෂික කතු නහමාරක කාලයක් තුළ නම සානානී යසාක් ෂියදී අවසන් පසු , ව්‍යාප්ති රුද්ධික්ස් තුස් ඝාතනය කරනු ලැබූ අවස්ථාවයි ; එම 538 වර්ෂය

වර්ෂයේ දී ආරම්භ වූ නිසි අවුරුදු සූදානම් කිරීමේ කාලයකින් පෙරගැස්ම
 එය, ඔහුගේ උපතෙන් ආරම්භ වී, ඔහු බව නිසි මකරනු ලැබූ විට ඔහු බලගා
 ලැබී මෙන් අවසන් වූ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ නිසි අවුරුදු සූදානම් කිරීම
 සානානීය ව්‍යාප්ත අනුකරණයක් විය; එනම් පටන් උන්වහන්සේ සැබවුණයෙන්
 වාර්ෂික කතූ නහමාරක කාලයක් තම සාක්ෂියේ දී, ලෝකයේ පදනම තැබීමට පෙර සි
 ඝාතනය කරනු ලැබූ බැටළු පැටවාණන් කුරුසියේ ඇණගසනු ලැබූ තැනට පැමි
 සේ කළේය. එවිට, දේවමාළිගාව විනාශ කළ පසු උන්වහන්සේ එය දී නතු නකිත් න
 නැගී වූ වන බවට දුන් උන්වහන්සේගේ පොරොන් දුටු සමස්ත පූර්ණ විය.

උන්වහන්සේගේ ශරීර මන්දිරය නැවත නැගිටුවන්නා උන්වහන්සේම වනු ඇත; මන්ද,
 නැවත නැගීම් සිදු කළේ උන්වහන්සේගේ දේවත්වයේ බලයය. යහපත් වශයෙන්,
 කුරුසියේ ඇණ ගැසීමේදී මරණයට පත් වූයේ උන්වහන්සේගේ දේවත්වය නොව,
 කුරුසිය මත මිය ගියේ උන්වහන්සේගේ මනුෂ්‍යත්වයය; මන්ද, දෙවියන් වහන්සේට
 මරණය සිදුවීම අසම්භවය.

“මම නැවත නැගීම් ජීවනයන් වෙමි” (යොහන් 11:25). ‘මම එය නැවත ගන්නා
 පිණිස මාගේ ජීවිතය තබමි’ (යොහන් 10:17) යයි පැවසූ නැතැත්තා, තමා තුළම
 තිබූ ජීවනයට සමඟ සොහොනෙන් පිටතට පැමිණියේය. මනුෂ්‍යත්වය මිය ගියේය;
 දේවත්වය මිය ගියේ නැත. තම දේවත්වය තුළ ක්‍රිස්තුස් මරණයේ බැඳීම් බිඳ දැමීමට
 බලය අත්පත් කරගෙන සිටියේය. තමා කැමති කවරෙකුට වුවද ජීවිතය දෙන
 පිණිස, තමා තුළම ජීවිතය ඇති බව ඔහු ප්‍රකාශ කරයි.” Selected Messages, book 1,
 301.

1798 දී, “උතුරු රාජ්‍යය”ගේ සෙනඟ වූ මානව මාලිගාව අවසානයකට පැමිණියේය;
 මන්ද, පහළ ස්වභාවයේ සංකේතය වශයෙන් එය දෙවන ආගමනයේදී සිදුවන
 පුනරුත්ථානය දක්වා වෙනස් කළ නොහැකි වූ බැවිනි. එහෙත්, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ
 විසින් නැවත උත්ථාපනය කරන ලද, පරිවර්තනය කළ හැකි වූ මාලිගාව
 සම්බන්ධයෙන්, එනම් මනසෙහි උසස් බලයන්ගේ සංකේතය වූ දකුණු රාජ්‍යයෙන්
 නිරූපිත මාලිගාව සම්බන්ධයෙන්, එය සතළිස් හය අවුරුදු වල පදනම හඳුනා
 දුන්නේය; ඒ මාලිගාව පවිකාරයෙකු ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලබන මොහොතේදීම
 පරිවර්තනය වේ.

ක්‍රිස්තුස් ස්වයං නැබූ අත්තිවාරම මත, අපොස්තුලයෝ දෙවියන්වහන්සේගේ
 සභාව ගොඩනගා ගත්තෝය. ශුද්ධ ලියවිල්ලෙහි, සභාව ගොඩනැගීම පැහැදිලි
 කිරීමට දේවාලයක් ඉදිකිරීමේ රූපකය නිතර භාවිතා කරනු ලැබේ. සෙකරියා,
 ස්වාමීන්වහන්සේගේ දේවාලය ගොඩනගන්නා වූ ශාඛාව ලෙස ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ
 ගැන සඳහන් කරයි. ඔහු අත්‍යජාතිකයන් ද මේ කාර්යයට උපකාර කරන බවද
 කියයි: ‘දුර සිටින අය පැමිණ ස්වාමීන්වහන්සේගේ දේවාලයෙහි
 ගොඩනගන්නෝය;’ තවද යෙසායා ප්‍රකාශ කරන්නේ, ‘විදේශීන්ගේ පුත්‍රයෝ නුඹේ
 පවුරු ගොඩනගන්නෝය’ යනුවෙනි. සෙකරියා 6:12, 15; යෙසායා 60:10.

මෙම දේවමාළිගාව ගොඩනැගීම පිළිබඳව ලියමින්, ජේත්‍ර ශ්‍රී මෙසේ කියයි :
 ‘මනුෂ්‍යයන් විසින් සැබවින් ම ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද නමුත් දෙවියන්
 තෝරාගනු ලැබ අතිශය වටිනා වූ ජීවමාන ගලක් වෙත ඔබ පැමිණෙන්නහුය;
 ඔබත් ජීවමාන ගල් මෙන් ආත්මික ගෘහයක් ද, ශුද්ධ පූජක පදවියක් ද ලෙස

ගොඩනැගෙමි නි ,යේ සු ස් ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ කරණකොටගෙන දෙවි යන් වහන් සේ ටපි ළි ගතහැකි ආත් මි කපු ජාඔප් පු කි රී මට.' 1පේ ත්‍ර ැස් 2:4, 5

"යුදෙව් හා අන්‍යජාතික ලෝකයේ ගල්කොටුවෙහි අපොස්තුලුවරු පදනම මත තැබීම පිණිස ගල් ගෙන එමින් මහත් ප්‍රයත්නයෙන් කම් කළහ. එපිසියේ විශ්වාසකරුවන් වෙත ඔහු ලියූ ලිපියේ පාවුල් මෙසේ කීවේය: 'එබැවින් දැන් ඔබ සෑම තවදුරටත් අනිකුත් අය නොව, විදේශීන් නොව, ශුද්ධවන්තයන් සමඟ සම නගරවාසියෝද දෙවියන්වහන්සේගේ ගෘහයේ අයවූවෝද වන්නන්ය; ඔබ සෑම අපොස්තුලුවරුන්ගේ හා භවදක්නාවරුන්ගේ පදනම මත ගොඩනගනු ලැබුවෝය; ඒහි ප්‍රධාන කෝණගිලාව ස්වයං යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේය; ඔහු තුළ මුළු ගොඩනැගිල්ල නිසි ලෙස එකට සන්ධානය වී, ස්වාමීන්වහන්සේ තුළ ශුද්ධ මාලිගාවක් බවට වර්ධනය වන්නේය; ඔහු තුළ ඔබ සෑමන් ආත්මයාණන් කරණකොටගෙන දෙවියන්වහන්සේගේ වාසස්ථානයක් වීමට එකට ගොඩනගනු ලබන්නන්ය.' එපිසි 2:19-22."

කොරින්තිවරුන්ට ඔහු මෙසේ ලියා ඇත: "මට දෙන ලද දෙවියන්වහන්සේගේ කරුණාව අනුව, ඥානවන්ත ප්‍රධාන ගොඩනැගිලි ශිල්පියෙකු මෙන් මම පදනම තැබුවෙමි, අනෙක් කෙනෙක් එය මත ගොඩනගයි. එහෙත් සෑම මනුෂ්‍යයෙකුම එය මත කෙසේ ගොඩනගන්නේදැයි සැලකිලිමත් විය යුතුය. මක්නිසාද නැබූ පදනම වන යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ හැර වෙනත් පදනමක් තැබීමට කිසිවෙකුට නොහැක. දැන් යම් කෙනෙක් මේ පදනම මත රන්, රිදී, අනර්ඝ ගල්, ලී, පිදුරු, කැබලි තණකොළ ගොඩනගන්නේ නම්, සෑම මනුෂ්‍යයෙකුගේම ක්‍රියාව ප්‍රකාශ වනු ඇත; මක්නිසාද එය ගින්නෙන් එළිදරව් කරනු ලබන බැවින්, දවස එය ප්‍රකාශ කරනු ඇත; තවද ගින්න සෑම මනුෂ්‍යයෙකුගේම ක්‍රියාව කුමන වර්ගයකදැයි පරීක්ෂා කරනු ඇත." 1 කොරින්ති 3:10-13.

"ප්‍රේරිතයන් ස්ථිර පදනමක් මත ගොඩනගන ලදහ, එනම් යුගයන්ගේ පර්වතය මතය. ඔවුහු ලෝකයෙන් කපාගත් ගල් මෙම පදනම වෙත ගෙන ආහ. බාධාවකින් තොරව ගොඩනගන්නෝ පරිශ්‍රම කළේ නොවේ. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සතුරන්ගේ විරුද්ධතාවය හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ කාර්යය අනිශ්චිත් දුෂ්කර කරනු ලැබීය. ඔවුන්ට අසත්‍ය පදනමක් මත ගොඩනගමින් සිටි අයගේ ආගම්අන්ධභාවයට, පූර්වග්‍රහයට, සහ ද්වේෂයට විරුද්ධව සටන් කිරීමට සිදු විය. සභාවේ ගොඩනගන්නන් ලෙස වැඩ කළ බොහෝ දෙනා නෙහෙමියාගේ දිනවල ප්‍රාකාරය ගොඩනැඟුවන්ට සමාන කර දැක්විය හැකිය; ඔවුන් ගැන ලියා ඇත්තේ මෙසේය: 'ප්‍රාකාරය ගොඩනැඟූ අයද, බර උසුලූ අයද, පටවාගෙන ගිය අයද, එකිනෙකා තම අත්වලින් එකක් කාර්යයේ යෙදවූහ, අනෙක් අතින් ආයුධයක් අල්ලාගෙන සිටියහ.' නෙහෙමියා 4:17." ප්‍රේරිතයන්ගේ ක්‍රියා, 595, 596.

අපි මෙම අධ්‍යයනය ඊළඟ ලිපියෙන්ද ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

"මනුෂ්‍යයාගේ පතනය මුළු ස්වර්ගයම ශෝකයෙන් පුරවා දැමුවේය. දෙවියන් වහන්සේ නිර්මාණය කළ ලෝකය පාපයේ ශාපයෙන් විනාශයට පත් වී, දුක්කම්කටොලු හා මරණයට නියමිත සත්වයන් විසින් ජනාවාස කරන ලද්දේය. ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කළ අය සඳහා ගැලවීමේ මාර්ගයක් කිසිසේත් දෘශ්‍ය නොවීය. දූතයෝ තම ප්‍රශංසා ගී නවතා දැමූහ. ස්වර්ගීය මණ්ඩප සියල්ල තුළ පාපය කර ඇති විනාශය නිසා වැලපීම පැවතිණි.

“දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා, ස්වර්ගයේ මහිමාන්විත අධිපති සේනාධිපතියා, වැටුණු මනුෂ්‍ය වර්ගය පිළිබඳ අනුකම්පාවෙන් ස්පර්ශවිය. නැතිවීගිය ලෝකයේ දුක්වේදනා උන්වහන්සේ ඉදිරියට නැගී ආ විට, උන්වහන්සේගේ හදවත අනන්ත කරුණාවෙන් කම්පිත විය. එහෙත් දේවප්‍රේමය මනුෂ්‍යයා මුදවාගත හැකි වන පිණිස සැලැස්මක් නිර්මාණය කර තිබුණි. දෙවියන්වහන්සේගේ බිඳීගිය ව්‍යවස්ථාව පවිකාරයාගේ ජීවිතය ඉල්ලා සිටියේය. සියලු විශ්වය තුළ, මනුෂ්‍යයා වෙනුවෙන් එහි ඉල්ලීම් සම්පූර්ණ කළ හැකි වූයේ එක් අයෙකුට පමණි. දේව ව්‍යවස්ථාව දෙවියන්වහන්සේම වැනි ශුද්ධ බැවින්, එහි උල්ලංඝනය සඳහා ප්‍රායශ්චිත්තය කළ හැකි වූයේ දෙවියන්වහන්සේට සමාන වූ එක් අයෙකුට පමණි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ හැර වෙන කිසිවෙකුටත් වැටුණු මනුෂ්‍යයා ව්‍යවස්ථාවේ ශාපයෙන් මුදවා නැවත ස්වර්ගය සමඟ සමාදානයට ගෙන ඒමට නොහැකි විය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පාපයේ වරද හා ලජ්ජාව තමන් මත භාරගන්නාසේක—ශුද්ධ දෙවියන්වහන්සේට එතරම් අප්‍රිය වූ පාපය, පියාණන්වහන්සේ හා උන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා වෙන් කළ යුතු තරම්ය. විනාශයට පත් වූ මනුෂ්‍ය වර්ගය ගලවාගැනීමට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ දුක්කම්පිතභාවයේ ගැඹුරුම තැන් දක්වා පහළ බැස යනසේක.”

“පියාණන් ඉදිරියෙහි උන්වහන්සේ පවිකරුගේ පක්ෂයෙන් අයදුම් කළ සේක; එවිට ස්වර්ගීය සෙනඟගේ සමූහය වචනෙන් ප්‍රකාශ කළ නොහැකි තරම් උද්දීපිත උනන්දුවකින් එහි ප්‍රතිඵලය බලා සිටියහ. එම අහිරහස්මය සම්මුඛ සංවාදය—වැටුණු මනුෂ්‍ය පුත්‍රයන් උදෙසා වූ ‘සමාදානයේ මන්ත්‍රණය’ (සෙකරියා 6:13)—දිගු කාලයක් පුරා පැවතුණි. ගැළවීමේ සැලැස්ම භූමිය මතට පෙර සිටම තබා තිබුණේ ය; මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ‘ලෝකයේ අත්තිවාරම සිට ඝාතනය කරනු ලැබූ බැටළු පැටවා’ ය (එළිදරව් 13:8); එහෙත් දෝෂි වර්ගයා උදෙසා තම පුත්‍රයා මරණයට භාර දීම විශ්වයේ රජුට පවා අරගලයක් විය. එහෙත් ‘දෙවියන්වහන්සේ ලෝකයට එතරම් ප්‍රේම කළ බැවින්, තම ඒකජාතක පුත්‍රයා දුන් සේක; එවිට උන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන සෑම කෙනෙකුම විනාශ නොවී සදාකාල ජීවිතය ලබන පිණිසය.’ යොහන් 3:16. අහෝ, මිදීමේ අහිරහස! උන්වහන්සේට ප්‍රේම නොකළ ලෝකයක් උදෙසා වූ දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රේමය! ‘දැනුම ඉක්මවන’ එම ප්‍රේමයේ ගැඹුරුකම් කවුරුන් ද දැනගැනීමට හැකි වන්නේ? අවසානයක් නොමැති යුගයන් පුරා, එම අවබෝධයට නොපැමිණිය හැකි ප්‍රේමයේ අහිරහස තේරුම්ගැනීමට උත්සාහ කරන අමරණීය මනස් විස්මයට පත්ව, තමස්කාර කරනු ඇත.”

“දෙවියන්වහන්සේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ ප්‍රකාශ වීමට නියමිතව සිටියේය, ‘ලෝකය තමන්වහන්සේ සමඟ සමාදාන කරවමින්.’ 2 කොරින්ති 5:19. මනුෂ්‍යයා පාපය නිසා එතරම් පහත් තත්ත්වයකට වැටී තිබූ බැවින්, පවිත්‍රත්වය සහ යහපත්කම ස්වභාවය වූ නමා සමඟ ස්වයංයෙන් සමානත්වයට පැමිණීම ඔහුට අසම්භව විය. එහෙත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ, ව්‍යවස්ථාවේ දණ්ඩනයෙන් මනුෂ්‍යයා මුදාගත් පසු, මනුෂ්‍ය උත්සාහය සමඟ එක්ව ක්‍රියා කිරීමට දේවීය බලය දානය කළ හැකිව සිටියේය. එසේම දෙවියන්වහන්සේ වෙත පසුතැවීමෙන්ද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පිළිබඳ අදහිල්ලෙන්ද වැටී ගිය ආදම්ගේ දරුවන්ට නැවත වරක් ‘දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයෝ’ විය හැකි විය. 1 යොහන් 3:2.” Patriarchs and Prophets, 63, 64.